

Nr 169

Av herr **Birke m. fl.**, om *personalförstärkning vid karolinska institutets virusinstitution.*

Vid årsskiftet 1960/61 beräknas karolinska institutets virusinstitution kunna flytta in i nya lokaler i nybyggnad vid statens bakteriologiska laboratorium (SBL). Byggnaden är också avsedd att inrymma SBL:s virusavdelning. Riksdagen har redan tidigare beviljat 1,1 milj. kronor till virusinstitutionens utrustning, vilken kommer att innefatta bl. a. ett elektronmikroskop och en analytisk ultracentrifug.

Karolinska institutets lärarkollegium har i tidigare framställningar anmält sin avsikt att i samband med nybyggnadens färdigställande inkomma med äskande om sådan förstärkning av institutionens personal som bedömdes vara nödvändig för den utökning av institutionens verksamhet som de nya lokalerna skulle möjliggöra. I enlighet härmed äskades för budgetåret 1960/61 8 nya tjänster som framgår av nedanstående personalförteckning.

	<i>Finnes</i>	<i>Äskas</i>
1 professor i virusforskning Bo 3	1	
1 e. o. docent Ae 24		1
1 assistent	1	
1 förste amanuens	1	
1 laboratorieingenjör Ae 23		1
1 förste laboratorieassistent Ae 13		1
1 laboratorieassistent Ae 12	1	
1 instrumentmakare Ae 11		1
1 institutionstekniker Ae 9		1
1 kontorist Ae 9	1	
2 laboratoriebiträden i reglerad befordringsgång ..	1	1
1 djurvårdare Ag 7	1	
2 ekonomibiträden Ae 2/3		2

Beträffande befattningen som laboratorieingenjör anfördes som särskild motivering nödvändigheten av tillgång till tekniskt skolad personal för skötseln och det rationella utnyttjandet av den dyrbara och komplicerade utrustningen.

I årets statsverksproposition upptages dock ingen av de äskade tjänsterna.

Vi anser det vara av synnerlig vikt att virusinstitutionens framtida verk-

samhet tryggas genom inrättandet av för dess rationella drift nödvändiga befattningar. Sedan sin tillkomst den 1 juni 1948 har institutionen haft sin verksamhet i provisoriskt upplåtna, trånga och otidsenliga lokaler i ett smådjursstall vid SBL. Trots ogynnsamma arbetsförhållanden och primitiv utrustning har den dock gjort betydande vetenskapliga insatser och tjänat som ett centrum för specialistutbildningen i virologi här i landet. I utexperimenterandet av det svenska poliovirusvaccinet har institutionens nelhjärtade medverkan varit av avgörande betydelse och den främsta orsaken till att det svenska vaccinet nu kan betecknas som ett av de bästa i världen.

En sammanställning av det ekonomiska resultatet av den svenska vaccinproduktionen visar också att det kan vara för staten lönande att investera i forskning. Arbetet på vaccinet hade fram till den 1 juli 1959 dragit en samlad kostnad av 6 635 000 kr., inberäknat investeringar i ny- och ombyggnader, inköp av apparatur och utrustning, löner och omkostnader för såväl utvecklingsarbetet som den egentliga produktionen. Vid samma tid hade 4 560 liter vaccin färdigställts, varjämte 1 630 liter förelåg som halvfabrikat. Värdet av denna produktion, beräknat efter de priser som successivt offererats av amerikanska firmor, motsvarade 9 544 000 kr. för det färdiga vaccinet och uppskattningsvis (50 % av taxevärdet) 1 220 000 kr. för halvfabrikaten. På grundval av dessa beräkningar kunde samtliga investeringar anses vara amorterade efter ett års produktion i full skala. — Om hänsyn tages till skillnaden i verkningvärde mellan tillgängligt amerikanskt vaccin och den svenska produkten, kan värdet av den senare uppskattas till över 70 milj. kr.

Man kan hoppas att polioproblemet skall vara i stort sett löst med tillkomsten av det nu framställda vaccinet, kompletterat med det levande virusvaccin, som för närvarande är under utprovning vid virusinstitutionen. Många nya och viktiga uppgifter av liknande art väntar dock alltjämt på sin lösning. Vacciner mot mässling och smittsam gulsot kan i detta sammanhang nämnas som exempel. Det synes oss också böra framhållas att alla tecken tyder på att cancer och leukemi är virussjukdomar och att forskning inom detta område kan väntas bliva en av virologiens allra viktigaste arbetsuppgifter under det kommande decenniet. Arbetet på nu nämnda fält torde knappast kunna bedrivas med framgång utan utnyttjande av alla till buds stående tekniska hjälpmedel.

Det synes oss vara i hög grad önskvärt, att staten genom sitt stöd uppmuntrar forskning av detta slag. Särskilt synes det oss vara rimligt, att investeringar i dyrbar utrustning icke äventyras genom att tillräcklig personal för dess rationella utnyttjande icke ställes till förfogande.

På nu anförda grunder får vi hemställa,

att riksdagen måtte uttala att enligt dess mening karo-

linska institutets virusinstitution från och med budgetåret 1961/62 bör erhålla en sådan personalförstärkning som kan anses vara nödvändig för att den skall kunna fullgöra sina viktiga arbetsuppgifter.

Stockholm den 25 januari 1960

E. Birke

G. Edström

Rolf Kaijser

Rudolf Boman

Ferdinand Nilsson

i Kungsängen